

Den franske europaminister har bedt om et par måneders tænkepause, og hvis man har en tænkepause, kan der da ske det, at tænkningen fører til forandringer. En tænkepause, som man ikke bruger til at tænke i, er jo ikke meget værd. Og det vil sige, at så kan forandringerne altså betyde, at traktaten kan blive ændret, og så er det da absurd, hvis vi har stemt om traktaten den 27. september, og den så ser anderledes ud den 2. november.

Derfor må vi have sikkerhed for, at det er den traktat, hverken mere eller mindre, som foreligger, der stemmes om. Og det kan vi ikke vide, før vi har hørt, hvad Frankrig og Holland kommer tilbage med.

Formanden:

Så er det hr. Martin Henriksen som medspørger.

Martin Henriksen (DF):

Jeg forstår bare ikke, hvordan regeringen kan gå ud og sige, at Holland og Frankrig ikke skal afgøre, om Danmark skal stemme, men det skal EU-topmødet så have lov til at afgøre. Skulle det ikke være os her i Folketinget, der afgjorde, om danskerne skulle stemme?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Selvfølger. Men det ville da være absurd, hvis Folketinget ville afgøre, at der skulle stemmes om noget, der ikke eksisterer. Lad os nu sige, at man beslutter at sætte det hele i stå, så ville det da være ... Jeg går ud fra, at hr. Henriksen kan høre, mens han får at vide, hvad han skal spørge mig om bagefter; jeg går ud fra, at man følger med, når man stiller et spørgsmål.

Det ville da være fuldstændig absurd, hvis jeg står her og siger, at der skal stemmes, uanset om der er noget at stemme om eller ej. Det, jeg har sagt flere gange, både i går eftermiddags og i dag, er, at hvis forfatningstraktaten foreligger til videre arbejde, og Frankrig og Holland siger, at de løser deres problemer, så er det den forfatningstraktat, som foreligger, og så skal der stemmes.

Men hvis man erklærer tænkepause, som nogle foreslår, revision, som andre foreslår, genforhandling, som tredje parter foreslår, så kan vi da ikke vide, hvordan traktaten ender med at se ud, og så ville det da være absurd, om man har stemt; det ville da være at ulejlige folk, uanset hvor meget Dansk Folkeparti måtte elske at ulejlige folk.

Martin Henriksen (DF):

Nu er det ikke os, der ulejliges folk. Det er regeringen, der vil have EU-forfatningen, og det er den, der ulejliges folk.

Jeg forstår bare ikke, hvordan man kan sige så markant, at man ønsker, at Danmark skal have en folkeafstemning uanset hvad; man holder bomfast på, at Danmark skal have en folkeafstemning. Og så lige pludselig kan man ikke sige, om Danmark skal have en folkeafstemning eller ej. Er det i realiteten ikke sådan, at regeringen vil udskyde den, og så vil regeringen komme med den folkeafstemning, når der er mulighed for at få et ja? Er det ikke det?

Det, vi fra Dansk Folkepartis side siger, er: Hvis I virkelig vil have den folkeafstemning, så kom da an, så tager vi den folkeafstemning, og så tager vi det nej.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu er det jo ikke nogen skolegård, det her. Det er jo ret alvorlige ting, vi beskæftiger os med. Så det her med »kom an« og gå ud og slå, og så skal jeg slå dig osv. går ikke. Det her er temmelig alvorligt. Den juleleg, Dansk Folkeparti vil lege, agter jeg ikke at deltage i.

Jeg agter ikke at arbejde for en traktat, hvis jeg ikke har sikkerhed for, at det er den traktat, der stemmes om, som også er den, der træder i kraft, hvis man beslutter det i de 25 lande. Og det er det, vi skal have sikkerhed for på Det Europæiske Råds møde, der skal skabes klarhed over den situation. Vi kan naturligvis ikke ulejliges de danske vælgere i en situation, hvor de ikke kan være sikre på, hvad deres ja kommer til at betyde, fordi man kan risikere, at forfatningstraktaten ser anderledes ud, hvis der kommer genforhandlinger.

Så derfor er det da lysende klart, at man da må lytte til situationen, deltage i situationen, og vores indstilling vil være, at der skal skabes klarhed, og det er den klarhed, vi går efter på topmødet.

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund for et sidste spørgsmål.

Rune Lund (EL):

Jeg bliver nødt til at vende lidt tilbage, for det forekommer mig, at det, man hører på udenrigsministeren i dag, er, at udenrigsministeren kommer fuldstændig uforberedt til EU-topmødet i midten af juni. Der har slet ikke været nogen som helst udmeldinger fra hverken Frankrig el-